

1 LASTENÄIDEN

»KITSETALL, KES OSKAS LUGEDA
KUMMERI»

STSENAARIUMI KIRJUTANUD EMT FREISENI
SAMANIMELISE RAADATU JÄRGI RÄPINA
NÄIŠIMETSAMAJADI LpK.m.j.
Tiiv Must

suuist järveäärset aasa) T raatus. - (Lava kujutab

Jutustaja: Oli ilus südamviline päev. Järveäärset
aasal, kust meie lugu alguse sai,
õitses hulgaliselt lilli ja lendas iga-
suguseid putukaid.
(Lilleda laul.)

Jutustaja: Sellel kaunil aasal kepsutas ringi
meie loo peategelane - Kitsetallike.

Kitsetallikese laul: (1 salm + refr. + 2 salm.)

Kitsetallike: Oi, mis ime see on!? Ma näen vees
ennast, aga mind on ju ainult 1.
-üks, see olen mina!

Jutustaja: Seda kuulis Vasikas, kes läheduses
rohtu õi. Ta küsis:

Vasikas: Mis sa seal teed, Kitsetall?

Kitsetall: Ma lugemin ennast. Kas tahad, ma
loen Sind ka?

Vasikas: Kui see valus ei ole, ei siis loe.

Kitsetall: See pole sugugi valus, Sa ainult
ära lüüta, muidu ma ei saa lugeda.

Vasikas: (hirmunud) Oi, ei tea! Ma väga kardan.
Ja ega ema ka vist luba (taganeb).

Kitsetall: Aga süski, kuula! Mina olen 1-1,
Sina oled - 2; Üks, kaks - mõ-ää-ä.

Vasikas: (kajudes) E-e-ma! Ee-m-aa-aa!

Lehm: (joonseb hädakisa suunas) Mis sa seal
kisendad? Muu-mu-mu!

Vasikas (hädaldades) Kitsetall loeb mind!

Lehm: „Aga mida see tähendab?”

Kitsetall: Ma õppisin 10-ni lugema. Kuulake:

1- see olen mina, Kitsetalleke;

2- see on Vasikas,

3- on Lehm, üks, kaks, kolm?

Vasikas: (võngudes) Oi, nüüd luges ta ka Sind?

Jutustaja: Kui Lehm ajast aru sai, läks ta vihale. Kitsetallekest ähvardades, ütles:

Lehm: Ma sulle näitan, mis tähendab meie üle naha heita. Noh, Vasikas, teeme talle õige säru!”

Jutustaja: Lehm ja Vasikas tormasid Kitsetalle poole. Too ehmus kaugesti ja pari hüppedes aasal plavama, Lehm Vasikaga talle järele. Sealsamas lähedal kõndis Pull. Ta püksis oma teravate sarvedega maad ja loopis rohututte üles.

Nähes Kitsetalle, Lehma ja Vasikat tormamas, hakkas ta nendele vastu minema.

Pull: Miks te seda tõbisabaga Kitsetallekest taga ajate? (puhkides)

Vasikas: (tõnkides) Ta loeb meid!

Lehm: Küll me ta kätte saame!

Kitsetalleke: (keksides) Loen jah, loen jah?

1- see olen mina,

2- see on Vasikas,

3- on Lehm,

4- on Pull. Üks, kaks, kolm, neli?

Vasikas: (kaablikult) Oi, nüüd luges ta ka Sind! (osutades Pullile).

Pull: (mõirates) Noh, see läheb tal veel kalliks maksma!

Jutustaja: Koos hakkati Kitetalle taga ajama. Nad jõudsid väga tõlmusele maanteele! Maantee ääres hulkus hobune ja söi rohku. Nähes teel tõlmupilve tõusmas, hüüdis ta:

Hobune: Mis kihutamine see on?

Lehm: Me ajame Kitetalle taga (löötsutab) vasikas (halbseks) Tä loeb neid!

Pull: (jõurates) Kuid seda õigust pole talle keegi andnud!

Hobune: Aga kuidas ta seda teeb? (astub teiste ette)

Kitetall: (keksides) Väga lihtsalt. Vaat nii!

1 - see olen mina,

2 - see on Vasikas,

3 - on Lehm,

4 - on Pull,

5 - Hobune; üks, kaks, kolm, neli, viis!

Vasikas: (virisedes) Oi, nüüd luges ta ka Sind?

Hobune: (hirmatab) Vaat, kus näruxael! Ootas?

Jutustaja: Nüüd kihutati veelgi kiiremini Kitetallele järele. Aga päris tee ääres koplis magas suur rasvane siga. Kõhja plaaniga ajas ta üles.

Siga: Lõh, rõh. Mis kiire teil käes?

Jutustaja: Ta lükkas kärsaga aia maha ja kraavis teistele järele.

Lehm: (hingeldades) Me ajame Hõbetalle taga!

Vasikas: (võrisedes) Tä loeb meid!

Pull: (rihasele) Kuid seda õigust pole temal veel keegi andnud!

Hobune: Küll me talle näitame! (ähoardades)

Siga: Aga kuidas ta siis loeb?

Hõbetall: (hüüdes) Ääga lihtsalt! (kepsutab ringi)

1- see olea mina,

2- see on Vasikas,

3- on Lehm,

4- on Pull,

5- Hobune,

6- Siga; üks, kaks, kolm, neli, viis, kuus!

Vasikas: (nuuskudes): Oi nüüd luges ta ka Hud!
(osutades Seale)

Siga: (ringkudes) Noh, selle eest ta veel saab!
Ma talle nüüd... (kihutab koos teiste loomadega Hõbetallakesle järel).
(eesriie)

II vaatus. (laval jõgi, paadisid, jõel purjekas. Purjekal kapten - Hukk, poosman - Oinas, kook - Kass, tüürimees - Koer. Jõe ääres majake, puud ja pöösad).

Jutustaja: Loomad tormasid hullupööra edasi, valimata teed ja jõudsid väga jõe äärde. Paadotsilla juures seisis väike purjekas, mis ostas reisijaid.

(Koera, Huke, Oina ja Kassi laul).
— „laevameeskonna“ laul.

Jutustaja: Loomad tormasid purjeka juurde. Kukk, kes nägi loomi tulist-jalu joosmas, mõistis hädasoitu, ta karjus:

Kukk: Pidage! Pidage! Kike-ri-kii-ii!
 Appi! Purjekas vajub põhja! Kes teist oskab numbreid lugeda!

Hitseball: Mina oskan! (astub Kuke ette).

Kukk: (ehmunult) Siis loe meid kõhku üle.
 Purjekas kannab ainult 10-et reisijat!

Kõik loomad koos: Kiiresti, palun, loe kiiresti!

Hitseball: 1- see olen mina,
 2- see on Vasikas,
 3- on Lehm,
 4- on Pull,
 5- Hobune,
 6- Siga,
 7- Kass,
 8- Koor,
 9- Oinas,
 10- Kukk!

Kõik koos: Hurraa! Hitseballile hurraa!
 (laulavad lõputaolu)
 (3. salm + refr. + 4. salm.)

Jutustaja: Reisijad sõitsid üle jõe ning läksid vastaskaldal maha. Hitseball aga jäi purjekale. Ta töötab seal pileti kontrollina. Iga kord kui Kukk võtab oma purjeka peale loomi, seisab Hitseball paadisilla juures ja loeb reisijad üle.
 (eesriie)

Kitsekeste Joul. (ka lõpulaul.)

R. Parras.

J. Must.

Tral-lal-lal-lal lal-lal-lal, tral-lal-lal-lal laa, tral-lal-lal-lal lal-lal-lal, tral-lal-lal-lal!

1. O- lea väi-ke kit-se-ke kar-kut läis on ni-nu pea. Numb-riid tu-velt küm-ne-ni peast ma ju-ba
häs-ti lea. Sel-ge kõik sel-ge kõik numb-riid tu-velt, mui-du e-lus i-gal pool vlt-tu-veab!

2. Aas mu ümber

3. Vaat kus alles...

4. Seada kõiki...

Lõpulaul

Laevameeskonna laul.

R. Pärnas.

T. Must.

1, 2, 3 Hih-ke laev meil sõi-du-vees küm-nel mees ta kah-n-ab. Rei-si-jaid viit ü-le
 Käs... Oinas...
 uue, rõõm-sa tu-ju dat-n-ab; Lae-va me-hed uduh-ked me-hed, tor-nid meid ei
 ko-hu-ta, nel-ja-ke-ti päe-vad läh-i, tööd me tee-me lae-lu-ga.
 Hol-la-hü ja hol-la haa, tööd me tee-me lae-lu-ga. 1, 2, 3 Käs... Oinas...

Lilled laul.

R. Pärnas.

T. Must

1. Nõi-lill-ja mel-ter-kupp püü-si-ilm väi-ke, tae-vas kile vä-ra-mas see ke-le päi-ke,
 2. Lennu...
 3. Kügub...
 Aa-sal-nü kau-nis aa-sal nü ken, pa-re-mat pai-ka ma il-mas ei tea

Kitsere laul.

Tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa
 tral-lal-lal-lal-laa,
 tral-lal-lal-lal-lal-lal-laa
 tral-lal-laa.

1. Olen väike Kitsere

tarkust täis on minu pea
 numbreid tervele kümpeni
 peast ma juba hästi tean

Lpfr. Selge kõik, selge kõik,
 numbreid tundma peab,
 muidu elus igalpool
 viltu veab.

2. Aas mu ümber lilli täis

kepselda on nõnda hea.

Laulust kurk mul kuivaks jäi
 järve äärde sammud sear

..... lõpulaul kõlg/le.

3. Vaat', kus alles lugu lahti,
pidasime klaperjakti,
asjata kõik oli see,
lähedal me hukule!

Refr: Selge kõik, selge kõik,
numbreid tundma peab,
muude elus igal pool
võtte peab.

4. Häda kõiki kokku liitis,
Kukk, see Aitselalle kiitis,
lugu lõpeb täna nü -
numbreid õpi sinagi

Refr: Selge kõik, selge kõik
(ainult muusika)

Lilledel laul.

1. Võilill ja kullerüpp, pääsusilm väike,
taevas neil säranas see, hele päike

Refr: Aasal nü kaunis,
aasal nü hea,
paremat paika
ma ilmas ei tea.

2. Lennul siin liblikaid, lindusid näed,
virgalt on lendemas putuka väed.

Refr: Aasal nü kaunis,
aasal nü hea,
paremat paika
ma ilmas ei tea.

3. Kiigutab tuul hellalt lilledel päid,
lõhnu ja värve siin tuhanded häid.

Refr: Aasal nü kaunis,
aasal nü hea,
paremat paika
ma ilmas ei tea.

"Laevameeskonna" laul.

1. Uuke laul meil sõidurees,
kümme meest ta kannab.
Peisijaid viib üle vee -
rõõmsa tuju annab.

Refr: Laevamehed, uhked mehed
tormid meid ei kohuta
neljakesi päevad läbi
tööd me teeme lauluga.
Hella-hii ja hella-haa
tööd me teeme lauluga.

2. Kass on meile kokapoisiks -
toitu kingi kannab,
kõik - see aga tüürimeheks,
tarka nõu ta annab.

Refr: Laevamehed

3. Oinas on meil rootsmariks -
kõva käega mees.
Kukk on aga kapteniks,
kõike targalt tub.

Refr: Laevamehed